

[Boligministeren.]

der ganske klart redegøres for de regler, efter hvilke vi fra boligministeriets side vil foreslå at aftrappe de eksisterende driftstilskud med 4 kr. pr. m² det første år og så i de følgende 3-4 år efterhånden lade dem bortfalde. Der er altså både forhandlet med boligudvalget, der er lovhjæmmet til at gennemføre det, og det er et led i aftalerne; der er altså ikke noget galt i, at denne aftrapning finder sted. Det var jo i øvrigt også forudsætningen, at vi ville erstatte nogle tilskudsordninger, som vi mente ikke virkede rigtigt, med en ny ordning, den sociale boligsikringsordning, som i højere grad er bygget op på sociale basis.

Når hr. Kai Moltke taler om, at man der ved undertiden kan komme til at gå ud over vurderingslejen, undrer det mig noget; hr. Kai Moltke har jo været modstander af vurdering og vurderingsleje osv., men når det her drejer sig om at fastslå, at visse ting i sagen er i strid med vurderingen, så er den altså anvendelig i argumentationen. Det gale ved det er blot, at den leje, hr. Kai Moltke taler om, ikke er den egentlige leje; den egentlige leje i det sociale byggeri nu pr. 1. april er lejen uden nogen form for driftstilskud. Driftstilskuddene er i mange henseender givet efter indkomst og efter andre vilkår, og det er den leje, der fremkommer, når disse tilskud bortfalder, der er bruttolen pr. 1. april; det er også den, der bliver udgangspunktet for de forhøjelser, der finder sted.

Må jeg sige til hr. Kampp, der rejste et par spørgsmål her til sidst, at hvad angår forudbetaling af lejeforhøjelse, er det helt klart efter den formulering, loven har, at forudbetaling af leje, som man kan bo af, er det lovligt at opkræve, men forudbetaling af forhøjelse af lejerne, når de optræder som depositum, er ikke lovlig. Jeg forstod den formulering, hr. Kampp citerede, sådan, at man også ville opkræve forhøjet depositum for den periode, 4 eller 5 måneder, som man har ret til at kræve depositum for, og det er ikke i overensstemmelse med lovens bestemmelser. Hvis jeg må få det cirkulære eller de skemaer, hr. Kampp er i besiddelse af, vil jeg gerne på grundlag deraf have mulighed for at rette henvendelse til grundejerforeningen og gøre opmærksom på den fejl, der er deri.

Jeg håber, at det, når disse lovforslag er færdigbehandlet, vil være muligt at få løst det hovedproblem, vi står over for. Jeg mener også, det af andre grunde er rimeligt, at særlig boligsikringsloven optages til revision i løbet af en vis tid — så lang tid, at vi får mulighed for at se, hvordan den virker i praksis. Vi har ikke haft statistisk materiale til at kende grundlaget, nemlig forholdet mellem indkomst og husleje, så godt, at vi kan vide i alle enkeltheder, hvordan ordningen vil virke, og netop derfor tror jeg, det er rimeligt, at vi optager den til revision inden for en ikke alt for lang periode.

Guldberg: Ja, jeg skal gøre det ganske kort. Boligministeren var i sit svar til mig inde på en kritik af en af venstres medlemmer i udvalget fremlagt skitse, og jeg lagde mærke til, at fru Else-Merete Ross i sit indlæg baserede sin kritik af venstres forslag på denne skitse og dermed vistnok havde overset eller glemt, at det ikke er venstres forslag. Det var en forhandlingskitse i udvalget med henblik på at komme til en mellemløsning, som kunne bruges i en overgangsperiode, og som derfor ikke var udtryk for vort forslag. Det skal da siges.

Jeg tager anledning til at tilføje, at det i og for sig er en udmærket belysning af noget, som jeg ikke synes er tilfredsstillende i den arbejdsform og de arbejdsmuligheder, vi har her i folketinget. Der er nu ikke i dette tilfælde sket noget særligt ved det, men jeg har været ude for det ved en anden lejlighed. Det kan ikke være rigtigt, at udvalgsarbejdet ikke kan foregå på den måde, at et parti, der er i opposition og ikke har rådighed over administrationen og kan få udarbejdet sine forslag, ikke, selv om det presser på, i halvandet år kan få hjælp eller medvirken til en nogenlunde fornuftig fremlæggelse — blot så meget som at få argumenterne for, at man forkaster noget, som det har spurgt om kunne lade sig gøre. Det er for stærkt, og det er ikke en rigtig måde at arbejde på. Det er ikke at give en opposition rimelige vilkår. I stedet for sætter man sig i baghold og venter på at få et stykke papir, som kan gå til pressen og kaldes et forslag, selv om det ikke er det, og derefter kan det i øvrigt indgå i debatten, og så kan vi lege med det på den måde.

Det er anden gang, jeg har været ude for